

İmkânsız

— poet19 · 24 Ekim 2013

Bir altın kafese koymuşlar seni
Uzatıp tut desen elin imkânsız
Bana haram kıldı dünya gülşeni
Payım dikenindir gülün imkânsız

Denizleri geçip dağları aşsam
Gece gündüz bin yıl peşinden koşsam
Türlü çiçek açan bahçene düşsem
Zehrinden tadarım balın imkânsız

Yüreğim ezelden bu derde duçar
Ne hayal yeşerir ne düşüm açar
Dört yanında bana aşk azabı var
Sağına yaklaşısam solun imkânsız

Kükresem yüreğim çıkar semaya
Dokunur parmağım güneşe aya
Sende düşer benim umudum suya
Bana yüzün yasak yolun imkânsız